

DECIZIA CONSILIULUI
din 3 iunie 1977
privind acceptarea, în numele Comunității, a mai multor anexe ale Convenției internaționale pentru
simplificarea și armonizarea regimurilor vamale

(77/415/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

Sunt acceptate, în numele Comunității, anexele Convenției internaționale privind simplificarea și armonizarea regimurilor vamale enumerate mai jos:

având în vedere recomandarea Comisiei,

— anexa D.1 privind regulile de origine, cu excepția normelor 7 și 8 și a practicii recomandate 10;

întrucât, în conformitate cu Decizia 75/199/CEE a Consiliului din 18 martie 1975 ⁽¹⁾, Comunitatea a semnat convenția internațională pentru simplificarea și armonizarea regimurilor vamale;

— anexa D.2 privind probele documentare ale originii, cu excepția practicilor recomandate 3, 10 și 12;

— anexa E.1 privind tranzitul vamal;

întrucât anexele Convenției menționate referitoare la regulile de origine, probele documentare de origine, tranzitul vamal, admiterea temporară pentru perfecționare activă și exportul temporar pentru perfecționare pasivă sunt acceptabile de către Comunitate; întrucât acceptarea anexelor privind regulile de origine, probele documentare de origine, admiterea temporară pentru perfecționare activă și exportul temporar pentru perfecționare pasivă trebuie totuși să fie însoțite de anumite rezerve pentru a se respecta cerințele speciale ale uniunii vamale,

— anexa E.6 privind admiterea temporară pentru perfecționare activă, cu excepția normelor 19 și 34 și a practicilor recomandate 5, 16, 18 și 27;

— anexa E.8 privind exportul temporar pentru perfecționare pasivă, cu excepția normei 20 și a practicilor recomandate 3, 9 și 10.

⁽¹⁾ JO L 100, 21. 4. 1975, p. 1.

Textele anexelor de mai sus se anexează prezentei decizii.

Articolul 2

Adoptată la Bruxelles, 3 iunie 1977.

Comisia informează Secretariatul general al Consiliului de Cooperare Vamală despre acceptarea de către Comunitate a anexei privind tranzitul vamal și, cu rezervele indicate în articolul 1, a anexelor privind regulile de origine, probele documentare de origine, admiterea temporară pentru perfecționare activă și exportul temporar pentru perfecționare pasivă.

*Pentru Consiliu**Președintele*

D. OWEN

ANEXĂ

ANEXA D.1

ANEXĂ PRIVIND REGULILE DE ORIGINE

Introducere

Noțiunea de origine a mărfurilor intervine în punerea în aplicare a numeroaselor măsuri pe care vama trebuie să le aplice. Regulile folosite pentru a determina originea mărfurilor se bazează pe două criterii diferite, și anume cel al „mărfurilor produse în întregime” într-o țară anume, dacă nu se ia în considerare decât o singură țară pentru atribuirea originii unei mărfi, și cel al „prelucrării substanțiale”, atunci când două sau mai multe țări intervin în producerea unei mărfi. Criteriul „mărfurilor produse în întregime”, care se referă în principal la produsele „naturale” și la mărfurile fabricate numai pe baza acestora, exclude, în general, din domeniul său de aplicare mărfurile conținând părți sau materii importate sau de origine nedeterminată. Criteriul „prelucrării substanțiale” se poate exprima prin diferite metode de aplicare.

În practică, criteriul transformării substanțiale se poate exprima:

— prin regula schimbării poziției tarifare într-o nomenclatură determinată, însoțită de liste de excepții

și/sau

— printr-o listă a operațiunilor de transformare sau prelucrare care conferă sau nu mărfurilor respective originea țării în care au fost efectuate,

și/sau

— prin regula procentajului *ad valorem*, atunci când procentajul valorii produselor folosite sau procentajul plusvalorii este conform unui anumit nivel.

Avantajele și dezavantajele acestor diferite metode de exprimare din punctul de vedere al vămii și al beneficiarilor sunt, schematic, următoarele:

A. SCHIMBAREA POZIȚIEI TARIFARE

Metoda de aplicare folosită în general constă în stabilirea unei reguli generale conform căreia produsul obținut este considerat ca și cum ar fi fost transformat sau prelucrat suficient dacă într-o nomenclatură

sistematică a mărfurilor se situează pe o poziție diferită de cea aplicabilă fiecăruia dintre produsele utilizate.

În majoritatea cazurilor, această regulă generală este însoțită de liste de excepții bazate pe nomenclatura sistematică a mărfurilor și menționează situațiile în care schimbarea poziției în nomenclatură nu este decisivă sau impune condiții suplimentare.

Avantaje

Această metodă permite adoptarea precisă și obiectivă a condițiilor de determinare a originii. În mod normal, atunci când îi sunt solicitate justificări, fabricantul poate furniza cu ușurință elementele care să confirme că mărfurile îndeplinesc efectiv condițiile cerute.

Dezavantaje

Listele de excepții sunt adeseori greu de elaborat și, în mod normal, trebuie actualizate în permanență pentru a se urmări evoluția tehnicilor sau a condițiilor economice. Eventualele descrieri ale procedeeleor de fabricație nu trebuie să fie prea complexe, în caz contrar fabricanții riscă să comită, cu bună credință, greșeli.

De altfel, structura unei nomenclaturi sistematice de mărfuri nu poate fi folosită în vederea determinării originii decât dacă țara exportatoare și țara importatoare au adoptat aceeași nomenclatură ca bază a tarifului lor și o aplică în mod uniform.

B. LISTE DE OPERAȚII DE TRANSFORMARE SAU DE MANUFACTURARE

Această metodă se exprimă în mod obișnuit prin liste generale ce descriu produs cu produs procedeele tehnice considerate suficient de importante.

Avantaje

Avantajele sunt aceleași ca cele descrise mai sus la punctul A.

Dezavantaje

În afară de cele descrise mai sus la punctul A, listele generale sunt mai lungi, mai detaliate și, deci, mai greu de elaborat.

C. REGULA PROCENTAJULUI AD VALOREM

Pentru a determina originea prin această metodă, trebuie avută în vedere importanța prelucrării sau manufacturării suferite într-o țară, bazându-se pe plusvaloarea pe care transformarea sau prelucrarea a adus-o mărfii. Când această valoare adăugată este egală sau mai mare decât un procentaj dat, marfa dobândește originea țării în care a suferit această transformare sau prelucrare.

De asemenea, plusvaloarea poate fi calculată luând în considerare materiile sau componentele de origine străină sau nedeterminată folosite pentru fabricarea sau producerea mărfii. Pentru ca marfa să păstreze originea unei țări date, aceste materii sau componente nu trebuie să depășească un anumit procentaj din valoarea produsului finit.

Această metodă implică așadar, în practică, o comparație între, pe de o parte, valoarea materiilor importate sau de origine nedeterminată și, pe de altă parte, valoarea produselor finite.

Valoarea produselor componente, importate sau de origine nedeterminată, se stabilește, în general, pe baza valorii la import sau prin referire la prețul de cumpărare. Pentru calcularea valorii produselor exportate se recurge în general la prețul de cost, la prețul de fabrică sau la prețul de export.

Această metodă poate fi aplicată:

- fie în combinație cu celelalte două metode prin intermediul listelor de excepții menționate la punctul A sau al listelor generale menționate la punctul B,
- fie printr-o regulă generală ce fixează un procent uniform, fără a se face apel la o listă de produse speciale.

Avantaje

Principalul avantaj al acestei metode constă în precizia și simplificarea formulării.

Valoarea produselor constitutive, importate sau de origine nedeterminată, poate fi stabilită cu ajutorul registrelor sau al documentelor comerciale disponibile.

Când valoarea produselor exportate se bazează pe prețul de fabrică sau pe prețul de export, aceste două elemente sunt de cele mai multe ori ușor de stabilit și pot fi în general controlate plecând de la facturile comerciale sau de la registrele comercianților în cauză.

Dezavantaje

Pot apărea dificultăți îndeosebi în cazurile-limită când, la o mică diferență în plus sau în minus față de procentajul fixat, un produs va îndeplini sau nu condițiile de atribuire a originii.

De asemenea, determinarea originii în aceste condiții depinde, în mare măsură, de fluctuațiile cursurilor mondiale ale materiilor prime, precum și de fluctuațiile monetare. Aceste fluctuații pot fi în anumite perioade atât de importante, încât ajung să altereze în mare parte jocul regulilor de origine astfel formulate.

Un alt dezavantaj major constă în faptul că elemente ca prețul de cost sau costul total al produselor utilizate, pe baza cărora poate fi calculată plusvaloarea, sunt adeseori greu de stabilit și pot să fie analizate și interpretate diferit în țara exportatoare și în țara importatoare. Pot apărea dezechiduri în momentul în care se decide dacă un factor sau altul, mai ales în domeniul cheltuielilor generale, trebuie să fie imputat prețului de cost sau, de exemplu, cheltuielilor de vânzare, de distribuție etc.

Dacă aceste reguli diferite de determinare a originii presupun, mai mult sau mai puțin, avantaje și dezavantaje, se cuvine totuși subliniat că lipsa regulilor comune de origine, atât la import cât și la export, complică sarcina administrațiilor vamale și a organismelor abilitate să elibereze probele documentare de origine și constituie o sursă de dificultăți pentru participanții la comerțul internațional. Este deci de dorit să se ajungă progresiv la o armonizare în domeniu. Chiar atunci când s-au stabilit metode diferite de abordare a considerentelor economice sau a negocierilor referitoare la acorduri tarifare preferențiale, este de dorit ca ele să se înscrie într-un cadru comun sau uniform, astfel încât să fie facilitată înțelegerea lor de către cercurile interesate și punerea în aplicare de către vamă.

Date fiind considerațiile precedente, prezenta anexă propune, după definirea unor termeni tehnici, regulile de determinare a originii care par cel mai ușor de aplicat și de controlat și care, pretându-se cel mai puțin la greșeli de interpretare și la fraudă, antrenează minimum de incidențe asupra desfășurării activităților comerciale.

Dispozițiile privind aceste reguli sunt completate de alte dispoziții recunoscute în general ca necesare pentru punerea concretă în aplicare a unui sistem de determinare a originii mărfurilor.

Prezenta anexă nu tratează decât aspectele vamale ale regulilor de origine. Ea nu vizează în mod special măsurile luate pentru a proteja proprietatea industrială sau comercială sau pentru a asigura respectarea indicațiilor de origine și a altor descrieri comerciale în vigoare.

Definiții

În sensul prezentei anexă se înțelege:

- (a) prin „țară de origine a mărfurilor”: țara în care au fost produse sau fabricate mărfurile, conform criteriilor enunțate în vederea aplicării tarifului vamal, a restricțiilor cantitative, ca și a oricărei alte măsuri referitoare la schimburi;

Notă

În această definiție, termenul „țară” poate desemna un grup de țări, o regiune sau o parte a țării.

- (b) prin „reguli de origine”: dispozițiile specifice aplicate de o țară pentru a stabili originea mărfurilor și care fac apel la principii stabilite prin legislația națională sau prin acorduri internaționale („criterii de origine”);
- (c) prin „criteriul transformării substanțiale”: criteriul după care se stabilește originea mărfurilor considerând țară de origine cea în care a fost efectuată ultima transformare sau transformare substanțială socotită suficientă pentru a-i conferi mărfii caracterul esențial;
- (d) prin „control vamal”: totalitatea măsurilor luate pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative pe care vama este însărcinată să le aplice.

Principiu

1. Normă

Regulile de origine necesare punerii în practică a măsurilor pe care autoritatea vamală trebuie să le aplice atât la import, cât și la export sunt fixate în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

Reguli de origine

2. Normă

Mărfurile obținute în totalitate într-o țară au ca origine acea țară. Nu sunt considerate ca fiind obținute în totalitate într-o țară decât:

- (a) produsele minerale extrase din subsolul acestei țări, din apele teritoriale sau de pe fundul mărilor sau oceanelor;
- (b) produsele din regnul vegetal recoltate în acea țară;
- (c) animalele vii născute și crescute în acea țară;
- (d) produsele provenind din animale care trăiesc în acea țară;
- (e) produsele rezultate din activități de vânătoare și pescuit practicate în acea țară;
- (f) produsele pescuitului maritim și alte produse extrase din mare de la bordul ambarcațiunilor acelei țări;
- (g) mărfurile obținute la bordul navelor-uzină ale acelei țări exclusiv din produsele menționate la litera (f);
- (h) produsele extrase din solul și subsolul marin situat în afara apelor teritoriale, cu condiția ca această țară să-și exercite, în scopul exploatării, drepturi exclusive asupra acestui sol sau subsol;
- (ij) rebuturile și deșeurile rezultate din operațiunile de transformare și prelucrare și articolele ieșite din uz colectate în acea țară și care nu pot servi decât la recuperarea materiilor prime;

- (k) mărfurile obținute în acea țară exclusiv din produsele menționate de la literele (a)-(ij).

3. Normă

Când două sau mai multe țări intervin în producerea unei mărfi, originea acesteia din urmă se stabilește după criteriul transformării substanțiale.

Note

1. În practică, criteriul transformării substanțiale se poate exprima:

— prin regula schimbării poziției tarifare într-o nomenclatură determinată, însoțită de liste de excepții

și/sau

— printr-o listă de operațiuni de transformare sau prelucrare care conferă sau nu mărfurilor respective originea țării în care au fost efectuate,

și/sau

— prin regula procentajului *ad valorem*, atunci când procentajul valorii produselor utilizate sau procentajul plusvalorii este conform unui anumit nivel determinat.

2. Pentru a aprecia dacă sunt întrunite condițiile referitoare la transformarea sau prelucrarea substanțială, se poate face apel la structura unei clasificări tarifare, cum ar fi nomenclatura de la Bruxelles, care stabilește o regulă generală, însoțită de liste de excepții.

Conform acestei reguli generale, se consideră că produsul obținut a suferit o transformare sau prelucrare suficientă dacă se situează pe o poziție a clasificării tarifare diferită de cea aplicabilă fiecăruia din produsele utilizate.

În listele de excepții se pot indica:

(a) transformările sau prelucrările care, deși antrenează o schimbare a poziției în clasificarea tarifară, nu sunt considerate substanțiale sau sunt considerate ca atare, dar cu anumite condiții;

(b) transformările sau prelucrările care, deși nu antrenează o schimbare a poziției în clasificarea tarifară, sunt considerate substanțiale cu anumite condiții.

Condițiile specificate la literele (a) și (b) se pot referi fie la un anumit tip de prelucrare suferit de marfă, fie la o regulă de procentaj *ad valorem*.

3. Condiția procentajului *ad valorem* poate fi exprimată sub forma unei reguli generale care fixează un procent uniform fără să se facă apel la o listă de produse anume.

4. Practică recomandată

Pentru aplicarea criteriului prelucrării substanțiale, trebuie să se facă apel la nomenclatura de la Bruxelles, în condițiile prevăzute în nota 2 a normei 3.

5. *Practică recomandată*

Atunci când criteriul transformării substanțiale este exprimat prin regula procentajului *ad valorem*, valorile de luat în considerare trebuie să fie următoarele:

- pe de o parte, în ceea ce privește produsele importate, valoarea lor în vamă la import sau, în ceea ce privește produsele de origine nedeterminată, primul preț verificabil plătit pentru aceste produse pe teritoriul țării unde au fost fabricate,
- pe de altă parte, în ceea ce privește mărfurile obținute, fie prețul de fabrică, fie prețul la export, în funcție de dispozițiile legislației naționale.

6. *Normă*

Nu trebuie considerate transformare sau prelucrare substanțială operațiunile care nu contribuie cu nimic sau care nu contribuie decât în mică măsură la atribuirea caracteristicilor sau proprietăților esențiale ale mărfurilor și, în special, operațiunile constituite exclusiv dintr-unul sau mai multe din elementele următoare:

- (a) operațiunile necesare pentru a asigura conservarea mărfurilor în timpul transportului sau al stocării lor;
- (b) operațiunile necesare pentru a îmbunătăți prezentarea sau calitatea de piață a produselor sau pentru a le pregăti pentru transport, cum ar fi împărțirea sau gruparea coletelor, sortarea și rânduirea mărfurilor, schimbarea ambalajului;
- (c) operațiunile simple de asamblare;
- (d) amestecurile de mărfuri de diferite origini, în condițiile în care caracteristicile produsului obținut nu sunt esențial diferite de caracteristicile mărfurilor care au fost amestecate.

Cazuri particulare de atribuire a originii

7. *Normă*

Accesorii, piesele de schimb și utilajele destinate a fi utilizate cu un material, o mașină, un aparat sau un vehicul sunt considerate ca având aceeași origine cu materialul, mașina, aparatul sau vehiculul, cu condiția să fie importate și vândute de obicei împreună cu acestea și să corespundă, ca tip și număr, cu dotarea sa normală.

8. *Normă*

La cererea importatorului, sunt considerate ca unul și același articol, în scopul determinării originii, articolele demontate sau nemontate care sunt importate în mai multe tranșe pentru că, din motive aferente transportului sau producției, nu pot fi importate într-o singură tranșă.

9. *Normă*

Pentru determinarea originii, ambalajele sunt considerate ca având aceeași origine ca și mărfurile pe care le conțin, în afara cazului în care legislația națională a țării importatoare prevede ca ambalajele să fie declarate separat în scopuri tarifare, caz în care originea lor este determinată independent de cea a mărfurilor.

10. *Practică recomandată*

Pentru determinarea originii mărfurilor, când ambalajele sunt considerate ca având originea acestora, nu trebuie să se țină cont, mai ales în cazul aplicării metodei procentajului, decât de ambalajele în care mărfurile sunt vândute de obicei cu amănuntul.

11. *Normă*

Pentru determinarea originii mărfurilor, nu se ține cont de originea produselor energetice, a instalațiilor, mașinilor și echipamentelor utilizate în cursul transformării sau prelucrării lor.

Regula transportului direct

12. *Practică recomandată*

Atunci când există prevederi care impun transportul direct al mărfurilor din țara de origine, vor trebui acordate derogări, în special din rațiuni geografice (cazul țărilor fără litoral, de exemplu), sau în cazul mărfurilor care rămân sub control vamal în statele terțe (mărfuri expuse în târguri sau expoziții sau depozitate în antrepozite vamale, de exemplu).

Informații privind regulile de origine

13. *Normă*

Autoritățile competente procedează astfel încât orice persoană interesată să poată lua cunoștință, fără dificultăți, de regulile de origine, de modificările care sunt eventual operate și de informațiile privind interpretarea lor.

14. *Normă*

Modificările regulilor de origine sau ale modalităților lor de aplicare nu intră în vigoare decât la expirarea unui termen stabilit, astfel încât să dea celor interesați posibilitatea să țină seama de noile dispoziții aplicabile, atât pe piețele de export, cât și în țările furnizoare.

ANEXA D. 2

ANEXĂ PRIVIND PROBELE DOCUMENTARE DE ORIGINE

Introducere

Numeroase măsuri vamale, în special de ordin tarifar, sunt aplicabile în funcție de originea mărfurilor. Certificatele și alte probe documentare de origine prezentate în cadrul procedurii de import au drept scop să faciliteze controlul originii și să contribuie astfel la accelerarea operațiunilor de vamuire.

Probele documentare de origine pot rezulta dintr-o simplă mențiune referitoare la originea mărfurilor făcută de fabricant, producător, furnizor, exportator sau orice altă persoană competentă, pe factura comercială sau pe alt document.

În anumite cazuri, aceste mențiuni trebuie totuși să fie autentificate sau completate printr-un atestat emis de o autoritate sau de un organism abilitat în acest scop și, în același timp, independent de exportator și de importator. În alte cazuri pot fi prevăzute formulare speciale, „certificatele de origine”, prin care organul abilitat să le elibereze certifică originea mărfurilor și care pot include, de asemenea, o declarație a fabricantului, a producătorului etc.

Pe de altă parte, în alte împrejurări există posibilitatea să se renunțe la producerea de probe documentare de origine.

Toată această gamă de posibilități privind probele documentare de origine trebuie să permită să se ia în calcul gradul diferit de importanță pe care îl presupune determinarea originii în sensul varietății de interese aflate în joc.

Totuși trebuie să existe reguli precise pentru ca exportatorii și importatorii să cunoască exact exigențele văzii în acest sens, astfel încât să poată profita de simplificarea formalităților, posibilă în anumite cazuri. Aceste reguli fixează, de asemenea, condițiile cărora trebuie să le răspundă diferitele probe documentare de origine pentru a putea fi reținute ca elemente justificative.

Definiții

În sensul prezentei anexe, se înțelege:

- (a) prin „probă documentară de origine”: un certificat de origine, o declarație autentificată de origine sau o declarație de origine;
- (b) prin „certificat de origine”: un formular determinat care permite identificarea mărfurilor și în care autoritatea sau organismul abilitat să-l elibereze certifică expres că mărfurile la care se referă certificatul

sunt originare dintr-o țară dată. Acest certificat poate conține, de asemenea, o declarație a fabricantului, a producătorului, a furnizorului, a exportatorului sau a oricărei alte persoane competente;

Notă

În această definiție, termenul „țară” poate defini un grup de țări, o regiune sau o parte a țării.

- (c) prin „declarație autentificată de origine”: o „declarație de origine” autentificată de o autoritate sau un organism abilitat să o facă;
- (d) prin „declarație de origine”: o mențiune corespunzătoare referitoare la originea mărfurilor făcută, cu ocazia exportului, de fabricant, producător, furnizor, exportator sau oricare altă persoană competentă, aplicată pe factura comercială sau pe orice alt document referitor la mărfuri;

Notă

Mențiunea folosită poate fi următoarea:

Mărfurile vizate alăturat sunt originare din (numele țării de origine a mărfurilor).

- (e) prin „certificat de denumire regională”: un certificat stabilit conform normelor prevăzute de o autoritate sau de un organism agreeat și care să ateste că mărfurile la care se referă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de o denumire proprie unei regiuni anume (vinurile de Champagne, de Porto, brânză de Parmigiano etc.);
- (f) prin „persoană”: atât o persoană fizică, cât și o persoană juridică, cu excepția cazului în care prezenta convenție nu dispune altfel.

Principiu

1. Normă

Condițiile în care sunt cerute, întocmite și eliberate probele documentare referitoare la originea mărfurilor sunt reglementate de dispozițiile prezentei anexe.

Cazuri în care este necesară prezentarea probelor documentare de origine

2. Normă

O probă documentară de origine nu poate fi cerută decât când este necesară pentru aplicarea de drepturi vamale preferențiale, de măsuri

economice sau comerciale autonome, sau convenționale sau de orice măsură de interes public sau sanitar.

Limbi ce urmează să fie utilizate

3. *Practică recomandată*

1. Proba documentară de origine nu trebuie cerută în cazurile următoare:

- (a) mărfuri expediate în mici colete adresate unor persoane particulare sau transportate în bagajele călătorilor, cu condiția să nu aibă caracter comercial și valoarea globală a importului să nu depășească o sumă care nu trebuie să fie mai mică de 100 de dolari SUA;
- (b) mărfurile ce sunt colete comerciale a căror valoare globală nu depășește o sumă care nu trebuie să fie mai mică de 60 de dolari SUA;
- (c) mărfuri în regim de admitere temporară;
- (d) mărfuri transportate în regim de tranzit vamal;
- (e) mărfuri însoțite de un certificat de denumire regională, ca și unele mărfuri determinate, atunci când condițiile impuse țărilor furnizoare în cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale referitoare la aceste mărfuri permit să nu se ceară o dovadă documentară.

2. Când mai multe colete menționate la litera (a) sau (b) în paragraful precedent sunt expediate simultan, pe aceeași cale, aceluiași destinatar, prin același expeditor, valoarea totală a acestor transporturi constituie valoarea globală.

4. *Practică recomandată*

Regulile referitoare la necesitatea prezentării probelor documentare de origine ar trebui, când sunt stabilite unilateral, să fie revizuite cel puțin din trei în trei ani, pentru a se verifica dacă mai corespund evoluției condițiilor economice și comerciale care le-au impus.

5. *Normă*

Trebuie cerute probe documentare eliberate de autoritățile competente ale țării de origine de fiecare dată când autoritățile vamale ale țării importatoare au bănuiele de fraudă.

Cazuri de aplicare și forma diferitelor probe documentare de origine

- (a) *Certificat de origine*

Formă și conținut

6. *Practică recomandată*

1. Când părțile contractante revizuiesc formularele existente sau elaborează noi formulare ale certificatului de origine, ar trebui să recură la modelul de formular ce figurează în apendicele I al prezentei anexe, conform notelor înscrise în apendicele II și ținând cont de regulile menționate în apendicele III.

2. După ce aliniază formularele de certificat de origine la modelul ce figurează în apendicele I al prezentei anexe, părțile contractante ar trebui să notifice Secretarului general al Consiliului.

7. *Practică recomandată*

Formularele certificatelor de origine ar trebui să fie tipărite în limba (limbile) aleasă (alese) de țara exportatoare și, dacă această (aceste) limbă (limbi) nu este (sunt) nici franceza, nici engleza, ele ar trebui să fie tipărite și în franceză sau în engleză.

8. *Practică recomandată*

Când limba utilizată pentru a completa certificatul de origine este diferită de cea (cele) a (ale) țării importatoare, autoritățile vamale ale țării nu trebuie să ceară sistematic o traducere a mențiunilor înscrise pe certificatul de origine.

Autoritățile sau organismele abilitate să elibereze certificate de origine

9. *Normă*

Părțile contractante care acceptă prezenta anexă indică, în notificarea de acceptare sau ulterior, care sunt autoritățile sau organismele abilitate să elibereze certificatele de origine.

Notă

Certificatele de origine pot fi eliberate nu numai de autorități, vamale sau altele, ci și de organisme (camere de comerț, de exemplu) agreate în prealabil de autoritățile competente.

10. *Practică recomandată*

Când mărfurile nu sunt importate direct din țara de origine, ci ajung printr-un stat terț, certificatele de origine trebuie să poată fi întocmite de autoritățile sau organismele abilitate să le elibereze în acest stat terț, pe baza unui certificat de origine eliberat anterior în țara de origine a mărfurilor.

11. *Practică recomandată*

Autoritățile sau organismele abilitate să elibereze certificate de origine trebuie să păstreze, timp de cel puțin doi ani, cererile sau exemplarele de control referitoare la certificatele de origine pe care le-au eliberat.

(b) Probe documentare, altele decât certificatul de origine

Sanctiuni

12. *Practică recomandată*

13. *Normă*

1. Când este cerută o probă documentară de origine, trebuie să fie acceptată o declarație de origine în următoarele cazuri:

Sunt prevăzute sancțiuni împotriva oricărei persoane care întocmește sau dispune întocmirea unui document ce conține date inexacte în vederea obținerii unei probe documentare de origine.

(a) mărfuri expediate în mici colete adresate unor persoane particulare sau transportate în bagajele călătorilor, cu condiția să fie importuri fără caracter comercial și valoarea globală a importului să nu depășească o sumă ce nu trebuie să fie mai mică de 500 dolari SUA;

(b) mărfuri ce fac obiectul unor colete comerciale a căror valoare globală nu depășește o sumă ce nu trebuie să fie mai mică de 300 dolari SUA.

Informații privind probele documentare de origine cerute

14. *Normă*

2. Când sunt expediate mai multe colete, menționate la litera (a) sau (b) în paragraful precedent, simultan, pe aceeași cale, aceluiași destinatar, de același expeditor, valoarea totală a acestor transporturi constituie valoarea globală.

Autoritățile competente procedează astfel încât orice persoană interesată să-și poată procura, fără dificultăți, toate informațiile utile referitoare la cerințele privind probele documentare de origine.

APENDICE I

1. Exportator (nume, adresă, țară)	2. Număr	
3. Destinatar (nume, adresă, țară)	CERTIFICAT DE ORIGINE	
4. Informații privind transportul (dacă este cazul)		
5. Mărci și numere; numărul și natura coletelor; descrierea mărfurilor	6. Greutate brută	7.
8. Alte informații	Se certifică prin prezenta că mărfurile menționate mai sus sunt originare din: Organismul care a emis certificatul <i>(Locul și data emiterii)</i> <i>(Semnătură autorizată)</i>	

Ștampilă

APENDICE II

NOTE

1. Formatul certificatului este formatul internațional ISO/A4 (210 milimetri pe 297). Formularul este prevăzut cu o margine superioară de 10 milimetri, iar la stânga cu o margine de 20 de milimetri, pentru a permite îndosărirea. Spațierea rândurilor trebuie să corespundă la multipli de 4,24 milimetri, iar spațiile transversale trebuie să corespundă la multipli de 2,54 milimetri. Prezentarea trebuie să fie conformă cu formularul-cadru al Comisiei Economice pentru Europa, conform modelului din apendicele I. Micile abateri în raport cu dimensiunile exacte ale căsuțelor etc. pot fi admise în cazul în care acestea corespund unor rațiuni specifice țării emitente, ca de exemplu existența unor sisteme de măsură altele decât sistemul metric, particularitățile unei serii standardizate de documente naționale etc.
2. Când este necesar să se prevadă o cerere de certificat de origine, cele două formulare trebuie să fie compatibile, astfel încât să poată fi completate printr-o singură operațiune de dactilografare.
3. Țările pot stabili norme privitoare la greutatea pe metru pătrat a hârtiei utilizate și la folosirea securizării pentru a evita falsificarea.
4. Regulile ce trebuie respectate de către utilizatori pentru întocmirea certificatului de origine pot fi tipărite pe verso.
5. În cazul existenței unor solicitări de control *a posteriori* în vederea aplicării unui acord de asistență administrativă reciprocă, se poate prevedea în acest scop un spațiu pe verso.
6. Observațiile ce urmează se referă la căsuțele care figurează în modelul de formular:

Căsuța nr. 1

Mențiunea „exportator” poate fi înlocuită cu „expeditor”, „producător”, „furnizor” etc.

Căsuța nr. 2

Doar un singur exemplar din certificatul de origine trebuie să poarte mențiunea „original” lângă titlul documentului. În caz de pierdere a certificatului original, exemplarul întocmit eventual pentru a înlocui documentul trebuie să poarte mențiunea „duplicată” lângă titlul documentului. Pe exemplarele suplimentare ale originalului sau ale duplicata după certificatul de origine, mențiunea „copie” trebuie să figureze alături de titlul documentului. Această căsuță este destinată, pe de altă parte, numelui (logotipul, emblema etc.) autorității emitente. Trebuie, de asemenea, să se lase un spațiu liber rezervat autorităților.

Căsuța nr. 3

Indicațiile din această căsuță pot fi înlocuite cu mențiunea „la ordin”, urmată, eventual, de numele țării de destinație.

Căsuța nr. 4

Această căsuță se folosește pentru informații suplimentare privind mijlocul de transport, traseul ales etc., ce pot fi introduse, în caz de nevoie, de către autoritatea emitentă.

Căsuța nr. 5

Dacă este necesar să se numeroteze articole diferite, această indicație poate fi introdusă de preferință pe margine sau chiar în interiorul căsuței, ca primă mențiune. Se pot despărți cu o linie verticală „mărcile și numerele coletelor” de „numărul și natura coletelor” și „descrierea mărfurilor”. În lipsa liniei verticale, aceste mențiuni trebuie despărțite

prin spații suficient de mari. Descrierea mărfurilor se completează cu numărul poziției din nomenclatura de la Bruxelles, care se notează, de preferință, în partea dreaptă a coloanei. Atunci când sunt cerute, mențiunile privitoare la criteriile de origine trebuie să figureze în această căsuță. În acest caz, mențiunile se vor despărți de celelalte mențiuni printr-o linie verticală.

Căsuța nr. 6

De regulă, indicarea greutății brute trebuie să fie suficientă pentru a se putea identifica mărfurile.

Căsuța nr. 7

Această coloană se lasă goală pentru a se putea înscrie mențiuni suplimentare, ca de exemplu volumul, sau pentru a se face trimiteri la alte documente (de exemplu factura comercială).

Căsuțele nr. 6 și 7

Celelalte cantități pe care exportatorul le poate menționa pentru a ușura identificarea mărfurilor se înscriu într-una dintre aceste două căsuțe, după caz.

Căsuța nr. 8

Această parte este rezervată pentru aplicarea atestatului autorității competente (formular de atestare, ștampile, semnături, data, locul eliberării etc.). Formularea exactă a textelor etc. se lasă la aprecierea autorității emitente, formularul-model nefiind dat decât cu titlu de exemplu. Această căsuță poate conține eventual și o declarație semnată, dată de către exportator (sau de către furnizor, sau de către producător).

APENDICE III

REGULI PENTRU STABILIREA CERTIFICATULUI DE ORIGINE

Date fiind notele precedente, regulile pentru întocmirea certificatului de origine și eventuala cerere se lasă la aprecierea autorităților naționale. Cu toate acestea, ar fi, poate, necesar ca ele să cuprindă, între altele, dispozițiile următoare.

1. Formularul poate fi completat prin orice procedeu, cu condiția ca mențiunile făcute să nu poată fi șterse și să fie lizibile.
 2. Certificatul și eventuala cerere nu trebuie să conțină nici ștersături, nici adăugiri. Modificările ce se aduc trebuie efectuate prin bifarea indicațiilor greșite, adăugându-se, dacă este cazul, indicațiile ce se doresc a fi făcute. Orice modificare astfel operată trebuie aprobată de către autorul său și vizată de către autoritățile sau de către organismele abilitate.
 3. Spațiile neutilizate trebuie hașurate pentru ca orice adăugire ulterioară să fie imposibilă.
 4. Dacă necesitățile activității de comerț prin export o impun, se poate hotărî ca, în afară de original, să existe una sau mai multe copii.
-

ANEXA E.1

ANEXĂ PRIVIND TRANZITUL VAMAL

Introducere

Din diverse motive, este adeseori necesar să se trimită de la un birou vamal la altul mărfuri care sunt, dacă este cazul, pasibile de plata unor taxe și drepturi de import sau de export.

Legislația majorității țărilor prevede dispoziții conform cărora astfel de mărfuri pot fi transportate fără achitarea taxelor și drepturilor de import sau de export, transportul efectuându-se sub controlul vămii pentru ca respectarea condițiilor impuse să fie asigurată. Regimul în care se efectuează aceste transporturi se numește „tranzit vamal”.

Pe de altă parte, pentru a înlesni transportul internațional al mărfurilor care trebuie să traverseze mai multe teritorii vamale, în cadrul unor acorduri internaționale se iau hotărâri în vederea aplicării, de către statele respective, a unor proceduri uniforme aplicabile mărfurilor transportate în tranzit vamal pe teritoriul lor.

Prezenta anexă se referă atât la tranzitul vamal național, cât și la tranzitul vamal internațional. Ea nu se aplică mărfurilor transportate prin poștă sau în bagajele călătorilor.

Definiții

În sensul prezentei anexe se înțelege:

- (a) prin „tranzit vamal”: regimul vamal căruia îi sunt supuse mărfurile transportate sub control vamal de la un birou vamal la altul;
- (b) prin „operațiune de tranzit vamal”: transportul mărfurilor în tranzit vamal, de la un birou de plecare la un birou de destinație;
- (c) prin „birou de încărcare”: orice birou vamal sub autoritatea căruia se iau anumite măsuri preliminare cu scopul de a înlesni începerea unei operațiuni de tranzit vamal într-un birou de plecare;
- (d) prin „birou de plecare”: orice birou vamal în care începe o operațiune de tranzit vamal;
- (e) prin „birou de trecere”: orice birou vamal prin care mărfurile sunt importate sau exportate în cursul unei operațiuni de tranzit vamal;

- (f) prin „birou de destinație”: orice birou vamal unde se încheie o operațiune de tranzit vamal;
- (g) prin „declarație de mărfuri”: actul redactat în forma cerută de vamă, prin care solicitantii indică regimul vamal la care trebuie supuse mărfurile și comunică elementele a căror declarație este solicitată de vamă pentru aplicarea acestui regim;
- (h) prin „declarant”: persoana care semnează sau în numele căreia este semnată o declarație de mărfuri;
- (ij) prin „unitate de transport”:
 - (i) containerele cu o capacitate de un metru cub sau mai mare,
 - (ii) vehiculele rutiere, inclusiv remorcile și semiremorcile,
 - (iii) vagoanele de cale ferată,
 - (iv) barjele, șlepurile și alte ambarcațiuni care pot fi utilizate pe apele interioare;
- (k) prin „drepturi și taxe la import sau la export”: drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, redevențe și alte impuneri diverse care se percep la import sau la export sau cu ocazia importului de mărfuri sau a exportului de mărfuri, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate;
- (l) prin „control vamal”: totalitatea măsurilor luate pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și actelor administrative pe care autoritatea vamală este însărcinată să le aplice;
- (m) prin „garanție”: ceea ce asigură executarea unei obligații către vamă, în așa fel încât să corespundă exigențelor acesteia. Garanția este „globală” atunci când asigură executarea obligațiilor ce rezultă din mai multe operațiuni;
- (n) prin „persoană”: atât o persoană fizică, cât și o persoană juridică, cu excepția cazului în care prezenta directivă nu dispune altfel, în context.

Principii

1. *Normă*
Tranzitul vamal este reglementat prin dispozițiile prezentei anexe.
2. *Normă*
Legislația națională precizează condițiile, precum și formalitățile ce trebuie îndeplinite în scopul tranzitului vamal.

Domeniu de aplicare**Dispoziții generale**

3. *Normă*

Autoritățile vamale autorizează transportul mărfurilor în tranzit vamal pe teritoriul lor, după cum urmează:

- (a) de la un birou de intrare la un birou de ieșire;
- (b) de la un birou de intrare la un birou interior;
- (c) de la un birou interior la un birou de ieșire;
- (d) de la un birou interior la un alt birou interior.

Nota 1

Transporturile efectuate în tranzit vamal în cazurile vizate de la literele (a)-(c) de mai sus sunt desemnate prin expresia „tranzit vamal internațional” atunci când fac parte dintr-una și aceeași operațiune de tranzit vamal, în cursul căreia se trec una sau mai multe frontiere, în conformitate cu un acord bilateral sau multilateral.

Nota 2

Transporturile în tranzit vamal vizate mai sus pot fi desemnate după cum urmează:

- (a) tranzit direct (de la un birou de intrare la un birou de ieșire);
- (b) tranzit interior (de la un birou de intrare la un birou interior);
- (c) tranzit exterior (de la un birou interior la un birou de ieșire);
- (d) tranzit intern (de la un birou interior la un birou interior).

4. *Normă*

Mărfurile transportate în tranzit vamal nu sunt supuse plății drepturilor și taxelor la import sau la export, cu condiția respectării condițiilor prescrise de către autoritățile vamale.

5. *Practică recomandată*

Orice persoană care are dreptul de a dispune de mărfuri, ca de exemplu proprietarul, transportatorul, tranzitarul, destinatarul sau un agent agreat de vamă, ar trebui să le poată declara în tranzit vamal.

Notă

Autoritățile vamale pot cere ca declarantul să facă dovada dreptului său de a dispune de mărfuri.

6. *Normă*

Declarantul răspunde în fața autorităților vamale de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din tranzitul vamal; el este în special obligat să asigure prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație, în conformitate cu condițiile stabilite de către autorități.

7. *Normă*

Autoritățile vamale desemnează birourile vamale competente pentru a exercita funcțiile stabilite în scopul tranzitului vamal.

8. *Practică recomandată*

Când birourile vamale corespondente sunt situate pe o frontieră comună, autoritățile vamale ale celor două țări în cauză ar trebui, în vederea tranzitului vamal, să se pună de acord asupra zilelor și orelor de lucru cu publicul, cât și asupra competenței acestor birouri.

9. *Practică recomandată*

La cererea persoanei interesate și pentru motive considerate de către autoritățile vamale ca fiind întemeiate, acestea din urmă ar trebui, în măsura în care circumstanțele administrative o permit, să îndeplinească funcțiile pe care le implică tranzitul vamal în afara orelor de program și în afara sediului biroului vamal; se înțelege că, în acest caz, cheltuielile ce rezultă din această activitate pot fi puse în seama persoanei interesate.

10. *Normă*

Se acordă prioritate operațiunilor vamale cu animale vii, mărfuri perisabile și alte expediții cu caracter de urgență, care se află în tranzit vamal și care impun transportul rapid.

Formalități la biroul de plecare

(a) *Declarația de mărfuri pentru tranzitul vamal*

11. *Normă*

În afara cazului în care autoritățile vamale acordă o derogare, la biroul de plecare se prezintă o declarație scrisă de mărfuri pentru tranzitul vamal.

Notă

Există în mai multe țări proceduri simplificate ce permit să se renunțe la anumite formalități vamale, inclusiv la prezentarea declarației de mărfuri. Aceste proceduri se aplică, de exemplu, mărfurilor transportate pe calea ferată, însoțite de o scrisoare de trăsură internațională, și mărfurilor care circulă numai în zona de frontieră.

12. *Normă*
- Formularele de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal sunt conforme cu modelul oficial stabilit de către autoritățile competente.
- Nota 1
- Declarantul are, în mod normal, obligația de a declara următoarele elemente:
- numele și adresa expeditorului,
 - numele și adresa declarantului,
 - numele și adresa poștală a destinatarului,
 - modul de transport,
 - identificarea mijlocului de transport,
 - identificarea sigiliilor etc. aplicate,
 - locul de încărcare,
 - biroul de destinație,
 - unitatea de transport (tip, număr de identificare),
 - mărcile, numerele, numărul și natura coletelor,
 - descrierea mărfurilor,
 - greutatea brută pe expediție, în kilograme,
 - enumerarea documentelor ce se anexează,
 - locul, data și semnătura declarantului.
- Nota 2
- Părțile contractante care își propun să revizuiască formularele existente sau să elaboreze noi formulare de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal pot recurge la modelul ce figurează în apendicele I al prezentei anexe și pot ține cont de notele ce figurează în apendicele II. Acest model este conceput ca o bază de plecare în vederea elaborării formularelor de declarație de tranzit vamal utilizate în cazul procedurilor de tranzit pentru care nu este prevăzută printr-un acord bilateral sau multilateral utilizarea unui anumit tip de formulare. Acest model de declarație a fost conceput pentru operațiuni de tranzit vamal național, dar poate fi utilizat și pentru operațiuni de tranzit vamal internațional.
13. *Practică recomandată*
- Orice document comercial sau de transport care oferă informațiile necesare în mod clar trebuie să fie acceptat ca fiind partea descriptivă a declarației de mărfuri pentru tranzitul vamal.
- (b) *Garanție*
14. *Normă*
- Forma de garanție ce trebuie constituită în vederea tranzitului vamal este prevăzută în legislația națională sau, în conformitate cu aceasta, este stabilită de către autoritățile vamale.
15. *Practică recomandată*
- Declarantul trebuie să poată opta pentru una dintre formele de garanție admise.
16. *Normă*
- Autoritățile vamale stabilesc valoarea garanției ce trebuie depusă pentru operațiunea de tranzit vamal.
17. *Normă*
- Când se solicită o garanție pentru executarea obligațiilor ce decurg din mai multe operațiuni de tranzit vamal, autoritățile vamale acceptă o garanție globală.
18. *Practică recomandată*
- Garanția ar trebui să fie fixată la un nivel cât se poate de scăzut, ținând cont de drepturile și taxele de import sau de export care pot fi eventual solicitate.
- (c) *Verificarea și identificarea trimerilor*
19. *Practică recomandată*
- În cazul în care autoritățile vamale fac uz de dreptul lor de a verifica mărfurile declarate pentru tranzitul vamal, ele trebuie să limiteze această verificare la măsurile considerate necesare pentru a se asigura respectarea legilor și regulamentelor pe care autoritatea vamală trebuie să le aplice.
20. *Normă*
- Autoritățile vamale de la biroul de plecare iau toate măsurile necesare pentru a permite biroului de destinație să identifice expediția și să poată descoperi, dacă este cazul, orice manipulare neautorizată.
21. *Normă*
- Când o expediție se află într-o unitate de transport, acestei unități i se aplică sigiliile vamale, cu condiția ca această unitate de transport să fie construită și amenajată astfel încât:
- (a) sigiliile vamale să poată fi aplicate în mod simplu și eficient;
 - (b) nici o marfă să nu poată fi scoasă din părțile sigilate ale unității de transport, nici introdusă fără a lăsa urme vizibile de efracție sau fără ruperea sigiliului vamal;
 - (c) să nu cuprindă nici un spațiu neobservabil care ar putea permite ascunderea mărfurilor;
 - (d) toate spațiile ce ar putea conține mărfuri să fie ușor accesibile pentru controalele vamale.
- În plus, aceste unități de transport trebuie să fi fost în prealabil agreate pentru transportul mărfurilor sub sigiliu vamal.
- Nota 1
- Unitățile de transport sunt agreate pentru transportul mărfurilor sub sigiliu vamal prin aplicarea diferitelor acorduri internaționale, ca de exemplu Convenția vamală privind containerele, încheiată la Geneva la 18 mai 1956, Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, încheiată la Geneva la 15 ianuarie 1959, L'unité technique des chemins de fer, încheiată la

Berna în mai 1886, în redactarea din 1960, și regulamentul Comisiei Centrale a Rinului (în versiunea din 21 noiembrie 1963) cu privire la sigilarea vamală a navelor de pe Rin. Ele pot fi agreate prin aplicarea unor acorduri care ar putea înlocui textele enumerate mai sus. Țările pot, prin acord bilateral sau multilateral, să ia niște măsuri suplimentare în vederea agreării unităților de transport ce se vor folosi în exclusivitate pe propriul lor teritoriu, în scop de tranzit vamal, de exemplu în ceea ce privește containerele cu o capacitate mai mică de 1 metru cub, dar care îndeplinesc, în toate celelalte privințe, condițiile necesare pentru a fi asimilate containerelor propriu-zise în privința aplicării regulamentelor vamale.

Nota 2

În anumite cazuri, autoritățile vamale pot hotărî să sigileze unitățile de transport care nu au fost agreate pentru transportul mărfurilor sub sigiliu vamal, dacă se stabilește că aceste unități oferă un grad suficient de siguranță atunci când sunt sigilate.

22. *Normă*

Când expediția este încărcată într-o unitate de transport ce nu poate fi sigilată în mod eficient, se va asigura identificarea și se va face în așa fel încât manipulările neautorizate să fie ușor sesizabile: se aplică un sigiliu vamal separat pe fiecare colet, se aplică mărci de identificare, se întocmește o descriere a mărfurilor care va lua în considerare mostrele, planurile, desenele sau fotografiile anexate la declarația de mărfuri, se inițiază o verificare completă a mărfurilor și se menționează pe declarația de mărfuri rezultatul acestei verificări sau se efectuează transportul sub escorta vămii.

Notă

Măsurile precise pe care autoritățile vamale trebuie să le ia când mărfurile sunt transportate într-o unitate de transport ce nu poate fi sigilată în mod eficient depind de circumstanțele proprii fiecărui caz în parte, ținându-se cont de diferite elemente, ca, de exemplu, natura mărfurilor și ambalajul, drepturile și taxele de import sau de export eventual exigibile.

(d) *Măsuri suplimentare de control*

23. *Normă*

Autoritățile vamale nu impun măsurile următoare decât în cazurile în care le consideră indispensabile:

(a) obligativitatea transportării mărfurilor după un anumit traseu;

(b) obligativitatea transportării mărfurilor sub escorta vămii.

24. *Practică recomandată*

Când autoritățile vamale fixează un termen pentru prezentarea mărfurilor la un anumit birou vamal, ele trebuie să țină cont de condițiile în care se desfășoară operațiunea de tranzit vamal.

Sigiliile vamale și mărci de identificare

25. *Normă*

Sigiliile vamale utilizate pentru tranzitul vamal trebuie să îndeplinească condițiile minimale prevăzute în apendicele III al prezentei anexe.

26. *Practică recomandată*

Sigiliile vamale și mărcile de identificare aplicate de către autoritățile vamale străine trebuie să fie acceptate în scopul operațiunii de tranzit vamal, în afara cazului când sunt considerate insuficiente sau nu oferă siguranța dorită sau în afara cazului când autoritățile vamale procedează la verificarea mărfurilor. Când sigiliile vamale străine au fost acceptate pe un teritoriu vamal, acestea trebuie să beneficieze pe teritoriul respectiv de aceeași protecție juridică acordată și sigiliilor naționale.

Încheierea traficului vamal

27. *Normă*

Referitor la încheierea unei operațiuni de tranzit vamal, legislația națională nu prevede nici o altă condiție decât prezentarea mărfurilor și a declarației de mărfuri aferente la biroul de destinație în termenul fixat eventual în acest sens; mărfurile nu trebuie să fi suferit nici o modificare, să fi fost folosite, iar sigiliile vamale sau mărcile de identificare trebuie să fie intacte.

Nota 1

Controalele pe care le efectuează biroul de destinație în scopurile menționate mai sus depind de circumstanțele specifice fiecărei operațiuni de tranzit vamal. Totuși, autoritățile vamale se asigură în general că sigiliile sau mărcile de identificare sunt intacte; ele pot verifica, dacă este cazul, dacă unitatea de transport oferă în toate celelalte privințe o siguranță suficientă și pot iniția o verificare sumară sau detaliată a mărfurilor. Verificarea mărfurilor poate fi efectuată, de exemplu, pentru a le plasa sub un alt regim vamal.

Nota 2

Legislația națională poate prevedea că accidentele și alte evenimente imprevizibile ce survin în timpul transportului și afectează operațiunea de tranzit vamal sunt semnalate autorității vamale sau celorlalte

autorități competente aflate în locul cel mai apropiat de locul accidentului sau de evenimentul respectiv și că aceste fapte sunt verificate de către acestea.

28. *Normă*

Când se constată de către autoritățile vamale competente că persoana interesată și-a îndeplinit obligațiile, ele dau fără întârziere acceptul pentru returnarea garanției ce a fost eventual plătită.

29. *Practică recomandată*

Faptul că traseul indicat n-a fost urmat sau că termenul fixat n-a fost respectat nu ar trebui să ducă la perceperea de taxe și drepturi de import sau de export ce s-ar putea eventual solicita dacă toate celelalte condiții au fost îndeplinite conform exigențelor autorităților vamale.

30. *Normă*

Scutirea de la plata taxelor și drepturilor de import sau de export care se aplică în mod normal se acordă atunci când se stabilește de către autoritățile vamale că mărfurile transportate în tranzit vamal au fost distruse sau iremediabil pierdute în urma unui accident sau a unui caz de forță majoră sau când acestea lipsesc din motive ce țin de natura lor.

Notă

Părțile reziduale ale mărfurilor respective pot fi, după cum vor hotărî autoritățile vamale:

- (a) date spre consum în starea în care se găsesc, ca și când ar fi fost importate în acea stare; sau
- (b) reexportate; sau
- (c) abandonate, fără plată, în beneficiul Trezoreriei publice; sau
- (d) distruse sau tratate astfel încât să li se elimine orice valoare comercială, sub controlul vămii și fără cheltuieli pentru Trezoreria publică.

Acorduri internaționale privind tranzitul vamal

31. *Practică recomandată*

Părțile contractante trebuie să aibă în vedere posibilitatea de a adera la instrumentele internaționale menționate mai jos sau la instrumentele internaționale care le-ar fi putut înlocui între timp:

- Convenția vamală privind tranzitul internațional de mărfuri (Convenția ITI), Viena, 7 iunie 1971,

- Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR), Geneva, 15 ianuarie 1959,
- Convenția vamală privind carnetul ATA pentru admiterea temporară de mărfuri (Convenția ATA), Bruxelles, 6 decembrie 1971.

Notă

Carnetele ATA pot fi acceptate pentru tranzitul mărfurilor cu admitere temporară care trebuie, la plecare sau la sosire, să fie transportate sub controlul vămii, fie în țara de admitere temporară, fie într-una sau mai multe țări situate între țările de export și de import.

32. *Practică recomandată*

Părțile contractante care nu sunt în măsură să adere la instrumentele internaționale enumerate în practica recomandată la punctul 31 trebuie, în cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale pe care ar urma să le încheie în vederea creării unui regim de tranzit vamal internațional, să țină cont de normele și practicile recomandate la punctele 1-30 din prezenta anexă și să preia în afară de acestea, în cadrul acordurilor respective, dispozițiile speciale enunțate mai jos:

1. Când mărfurile vor fi transportate într-o unitate de transport ce satisface condițiile menționate în norma 21 și când persoana interesată o cere și garantează că această unitate de transport va fi plasată – într-un stadiu ulterior al transportului – sub un regim de tranzit vamal ce presupune aplicarea de sigilii vamale, autoritățile vamale de la biroul de încărcare trebuie:
 - să se asigure de exactitatea documentelor însoțitoare prevăzute de acordul bilateral sau multilateral și care menționează conținutul unității de transport,
 - să sigileze unitatea de transport,
 - să menționeze, pe documentele însoțitoare, numele biroului de încărcare, caracteristicile sigiliilor vamale aplicate și data la care acestea au fost aplicate.
2. Când mărfurile sunt declarate ulterior pentru tranzitul vamal, autoritățile vamale de la biroul de plecare trebuie, în afara cazului în care, în circumstanțe excepționale, consideră necesar să verifice mărfurile, să accepte sigiliile aplicate de către biroul de încărcare și documentele însoțitoare vizate la punctul 1.
3. Formularele comune de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal trebuie să fie acceptate pe fiecare dintre teritoriile vamale respective; aceste formulare trebuie concepute după modelul prezentat în apendicele I al prezentei anexe, ținându-se cont de notele ce figurează în apendicele II.
4. Atunci când se cere o garanție, aceasta trebuie să fie constituită și acceptată sub forma unei garanții valabile și executorii pe fiecare dintre teritoriile vamale în cauză, existența sa fiind stabilită prin formularul de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal sau printr-un alt document.

5. Fără a aduce atingere dreptului lor de verificare a mărfurilor, autoritățile vamale trebuie, de regulă, să limiteze după cum urmează formalitățile ce trebuie îndeplinite la birourile de trecere:
- în birourile unde mărfurile sunt importate pe teritoriul vamal, autoritățile vamale trebuie să se asigure că declarația de mărfuri este în regulă, că, dacă este cazul, sigiliile vamale sau mărcile de identificare aplicate anterior sunt intacte, că, atunci când este cazul, unitatea de transport prezintă suficientă siguranță și că, atunci când se cere o garanție, aceasta este valabilă ; ele trebuie apoi să vizeze în consecință declarația de mărfuri;
 - în birourile unde mărfurile părăsesc teritoriul vamal, autoritățile vamale trebuie să se asigure că, dacă este cazul, sigiliile vamale sau mărcile de identificare sunt intacte și, atunci când este cazul, că unitatea de transport prezintă suficientă siguranță; ele trebuie apoi să vizeze în consecință declarația de mărfuri.
6. Când un birou de trecere scoate un sigiliu vamal sau o marcă de identificare, mai ales pentru a verifica mărfurile, el trebuie să menționeze caracteristicile noilor sigilii vamale sau mărcile de identificare pe declarația de mărfuri care le însoțește.
7. Formalitățile ce trebuie îndeplinite în birourile de trecere trebuie să fie și mai reduse sau eliminate în întregime, descărcarea de obligațiile ce decurg din tranzitul vamal fiind dată de către autoritățile competente pentru toată operațiunea de tranzit vamal.
8. Ar trebui ca administrațiile vamilor țărilor în cauză să prevadă măsuri de asistență reciprocă pentru controlarea exactității documentelor privind mărfurile transportate în tranzit vamal și a autenticității sigiliilor vamale.

Informații cu privire la tranzitul vamal

33.

Normă

Autoritățile vamale vor proceda astfel încât orice persoană interesată să-și poată procura fără greutate toate informațiile utile în legătură cu tranzitul vamal.

PRIMA ȚARĂ DE TRANZIT	Birou de intrare Ștampilă Certific că, după efectuarea controlului, coletele menționate în prezenta declarație corespund descrierii făcute și că ele sunt intacte. Sigilii ☐ pe mijloace de transport ☐ intacte ☐ pe colete ☐ aplicate	Birou de ieșire Ștampilă Mijloace de transport/colete exportate sub sigiliu intact. Operațiune de tranzit național îndeplinită.
	Data, semnătura	Data, semnătura
A DOUA ȚARĂ DE TRANZIT	Birou de intrare Ștampilă Mijloace de transport/colete importate sub sigiliu intact. Documente verificate Sigilii suplimentare Numere ☐ Nu ☐ Da	Birou de ieșire Ștampilă Mijloace de transport/colete exportate sub sigiliu intact. Operațiune de tranzit național îndeplinită.
	Data, semnătura	Data, semnătura
A TREIA ȚARĂ DE TRANZIT	Birou de intrare Ștampilă Mijloace de transport/colete importate sub sigiliu intact. Documente verificate Sigilii suplimentare Numere ☐ Nu ☐ Da	Birou de ieșire Ștampilă Mijloace de transport/colete exportate sub sigiliu intact. Operațiune de tranzit național îndeplinită.
	Data, semnătura	Data, semnătura
ȚARA DE DESTINAȚIE	Birou de intrare Ștampilă Mijloace de transport/colete importate sub sigiliu intact. Documente verificate ☐ Transfer către biroul de destinație finală ☐ Operațiune de tranzit încheiată	Birou de destinație finală Ștampilă Mijloace de transport/colete primite sub sigiliu intact. Documente verificate Operațiune de tranzit încheiată
	Data, semnătura	Data, semnătura

APENDICE II

NOTE

1. Formatul modelului de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal este formatul internațional ISO/A4 (210 milimetri pe 297). Formularul este prevăzut cu o margine superioară de 10 milimetri și la stânga cu o margine de 20 de milimetri pentru a permite îndosărirea. Spațiul dintre rânduri trebuie să corespundă unor multipli de 4,24 milimetri și spațiile transversale trebuie să corespundă unor multipli de 2,54 milimetri. Prezentarea trebuie să fie conformă cu formularul-cadru al Comisiei Economice pentru Europa (CEE), după modelul dat în apendicele I. Micile abateri față de dimensiunile exacte ale căsuțelor etc. sunt permise dacă răspund unor rațiuni speciale în țara emitentă, cum ar fi existența unor sisteme de măsură, altele decât sistemul metric, particularitățile unei serii armonizate de documente naționale etc.
2. Țările pot stabili norme privind greutatea pe metrul pătrat de hârtie ce urmează a fi utilizată și folosirea securizării pentru a evita falsificările.
3. Mențiunile înscrise în fiecare spațiu al modelului de declarație de mărfuri pentru tranzitul vamal indică natura informațiilor care trebuie să figureze acolo. Dacă legislația națională o cere, fiecare țară are libertatea să înlocuiască, în formularul său național, aceste mențiuni cu cele pe care le va considera mai adecvate, cu condiția ca natura informațiilor prevăzute în modelul declarației de mărfuri pentru tranzitul vamal să nu fie modificată.
4. În plus, administrațiile pot omite, în formularele lor, rubricile formularului-cadru de care nu au nevoie. Spațiile devenite disponibile pot fi folosite pentru a consemna adnotările administrative.
5. Modelul de declarație este astfel conceput, încât indicațiile referitoare exclusiv la tranzitul vamal internațional să figureze în formular pe verso, putând deci fi omise când declarația este folosită în alte scopuri.
6. Observațiile următoare se referă la căsuțele ce figurează în modelul de formular.

Expedito (nume și adresă)

Această căsuță este prevăzută pentru a indica numele și adresa expeditorului mărfurilor. Dacă aceeași declarație se referă la mărfuri provenind de la mai mulți expeditori, se menționează documentele anexate.

Destinatar (nume și adresă poștală)

În partea superioară a acestei căsuțe trebuie înscrisă adresa poștală a destinatarului mărfurilor; în partea inferioară, în rubrica „adresă de livrare”, se precizează adresa la care trebuie livrate mărfurile, dacă aceasta este diferită de adresa poștală.

Declarant (nume și adresă)

Declarantul este persoana fizică sau juridică ce semnează declarația de tranzit vamal sau în numele căreia este semnată declarația.

Țară de proveniență

În această căsuță se va indica țara de unde provin mărfurile, adică țara exportatoare.

Țară de destinație

Este vorba despre țara de destinație finală a mărfurilor după operațiunea de tranzit vamal.

Loc de încărcare ⁽¹⁾

Este vorba despre locul de plecare unde mărfurile sunt efectiv încărcate pe mijlocul de transport.

Chei, depozit etc. ⁽¹⁾

În această căsuță va fi indicat locul în care mărfurile vor fi depozitate înainte de încărcare; această informație prezintă un interes deosebit când mărfurile sunt exportate la ieșirea dintr-un depozit vamal etc.

Via ⁽¹⁾

Aici sunt indicate punctele de trecere a frontierei, ca și locurile în care se schimbă modurile sau mijloacele de transport etc.

Mod și mijloc de transport ⁽¹⁾

Se menționează modul și mijlocul de transport utilizat pentru fiecare parte a transportului, indicându-se, după caz, numele vasului, numărul de înmatriculare al vagonului de cale ferată sau al vehiculului rutier etc. În caz de transport intermodal, dacă situația o cere, aceste informații vor fi înscrise pe parcursul transportului.

Birou de destinație ⁽¹⁾

Prin acesta se înțelege numele biroului vamal unde ia sfârșit operațiunea de tranzit vamal.

Documente anexate

Declarantul trebuie să enumere în această căsuță documentele (certIFICATE de origine și de control sanitar, manifeste etc.) anexate la declarație.

Rezervat autorității

A se specifica, dacă este cazul, în această căsuță indicațiile referitoare la controlul coletelor etc.

Sigilii etc. aplicate de către vamă/declarant

În această căsuță se indică numărul sigiliilor etc. aplicate, ca și numerele lor sau orice altă caracteristică permițând identificarea lor. Rubrica respectivă trebuie să fie bifată pentru a se indica dacă sigiliile etc. au fost aplicate chiar de vamă sau de declarant.

Unitate de transport (tip, număr de identificare), mărci și numere ale coletelor sau obiectelor

În această căsuță sunt indicate caracteristicile unităților de transport (tip și număr de identificare al containerului, de exemplu) sau ale mărfurilor, de exemplu mărcile de expediție, numerele de lot și numerele de ordine sau formularea adresei.

Numărul și natura coletelor/Descrierea mărfurilor

Această parte este rezervată indicării numărului și naturii coletelor și descrierii mărfurilor; acestea se descriu fie după numele lor comercial uzual, fie, dacă este posibil, după terminologia tarifelor vamale sau a baremurilor de transport aplicabile în cazul respectiv.

Număr de clasificare

Se indică, dacă este posibil, numărul de codificare statistică sau poziția din tariful vamal; în majoritatea cazurilor, aceste numere (sau părți din aceste numere) fiind folosite în întreaga lume, ajută la identificarea mărfii.

⁽¹⁾ Formatul acestor căsuțe va putea fi adaptat în funcție de nevoile folosirii speciale a formularului sau pentru a permite adăugarea acestuia la o serie de formulare armonizate care trebuie stabilite prin metoda numită a înscrierii unice.

Greutate brută, kilograme

Greutatea brută a mărfurilor trebuie dată în kilograme.

Reglementare națională

Această casuță este rezervată indicațiilor suplimentare ce pot fi solicitate de administrații (numele conducătorului vehiculului, itinerar prevăzut, termen fixat etc.). Ea poate fi de asemenea utilizată pentru înscrierea indicațiilor oficiale referitoare la biroul de destinație.

Informații privind garanția

Se menționează informațiile referitoare la garanția constituită: depozit în numerar, garanție plătită de un terț etc.

Locul, data și semnătura declarantului

Textul declarației ce figurează aici poate fi modificat, dacă este cazul, pentru a ține seama de legislația națională sau de acorduri bilaterale sau multilaterale.

Căsuțele care se află în declarația de tranzit vamal pe verso au doar titlu informativ și trebuie modificate în funcție de procedura care este prevăzută în cadrul unui acord bilateral sau multilateral asupra tranzitului vamal.

APENDICE III

CERINȚE MINIME PE CARE TREBUIE SĂ LE ÎNDEPLINEASCĂ SIGILIILE VAMALE

Sigiliile vamale trebuie să îndeplinească următoarelor cerințe minime:

1. Cerințe generale privind sigiliile:

Sigiliile trebuie:

- (a) să fie solide și rezistente;
- (b) să poată fi aplicate rapid și cu ușurință;
- (c) să fie ușor de controlat și de identificat;
- (d) să fie de așa natură, încât să nu poată fi scoase sau desfăcute fără a fi rupte sau să fie supuse unor manipulări ilegale fără a lăsa urme;
- (e) să fie de așa natură, încât să nu se poată utiliza același sigiliu mai mult decât o dată;
- (f) să fie confecționate astfel încât copierea sau contrafacerea să fie cât se poate de dificile.

2. Specificații fizice privind sigiliul

- (a) forma și dimensiunile sigiliului trebuie să fie astfel încât să se poată distinge cu ușurință mărcile de identificare;
- (b) orificiile practicate într-un sigiliu trebuie să aibă dimensiuni corespunzătoare cu cele ale legăturii utilizate și trebuie dispuse astfel încât legătura să fie menținută ferm pe loc atunci când sigiliul este închis;
- (c) materialul folosit trebuie să fie suficient de rezistent pentru a se evita ruperile accidentale și o deteriorare prea rapidă (datorată agenților atmosferici sau chimici, de exemplu) ca și pentru a evita posibilitatea unor manipulări ilegale fără a lăsa urme;
- (d) materialul ce urmează a fi folosit trebuie ales în funcție de sistemul de sigilare adoptat.

3. Specificații fizice privind legăturile

- (a) legăturile trebuie să fie solide și durabile și să ofere suficientă rezistență la intemperii și la coroziune;
- (b) lungimea legăturii folosite trebuie calculată astfel încât să nu permită deschiderea integrală sau parțială a închizătorii sigilate fără ruperea sigiliului sau a legăturii sau fără deteriorarea lor vizibilă;
- (c) materialul utilizat trebuie ales în funcție de sistemul de sigilare adoptat.

4. Mărci de identificare

Sigilarea trebuie să comporte mărci care:

- (a) să indice că este vorba despre o sigilare vamală prin folosirea cuvântului „vamă”, de preferință într-una din limbile oficiale ale Consiliului (franceza sau engleza);
 - (b) să indice țara care a aplicat sigiliul, de preferință prin semne distinctive utilizate pentru a indica țara de înmatriculare a vehiculelor cu motor în circulația internațională;
 - (c) să permită identificarea biroului vamal prin care sau sub autoritatea căruia a fost aplicat sigiliul, de exemplu prin folosirea unor litere sau cifre convenționale.
-

ANEXA E.6

ANEXĂ PRIVIND ADMITEREA TEMPORARĂ PENTRU PERFECTIONARE ACTIVĂ

Introducere

Legislația națională din majoritatea statelor conține dispoziții care permit acordarea suspendării de taxe și drepturi la import pentru mărfurile destinate să fie reexportate după ce au suferit o transformare, o prelucrare sau o anumită reparație. Regimul vamal care preia aceste dispoziții este cel al admiterii temporare pentru perfecționare activă.

Scopul principal al acordării acestui regim vamal este acela de a permite întreprinderilor naționale să-și ofere produsele sau serviciile pe piețe străine, la prețuri competitive, contribuind astfel la asigurarea celor mai bune locuri de muncă pentru forța de muncă națională.

Totuși, acordarea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă poate fi supusă condiției ca operațiunile prevăzute să fie benefice pentru economia națională și să nu aducă atingere intereselor producătorilor naționali de mărfuri identice sau similare cu cele pentru care este cerut beneficiul regimului respectiv.

Regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă implică, de regulă, suspendarea totală a taxelor și a drepturilor la import. Totuși, deșeurile provenind din prelucrarea sau transformarea mărfurilor în admitere temporară pentru perfecționare activă pot fi taxate.

Legislația națională a statelor impune în general ca mărfurile exportate să provină din mărfuri importate.

Uneori se autorizează, totuși, utilizarea unor mărfuri echivalente cu cele primite în regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă (compensație la echivalent).

În cadrul regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă, poate fi acordată scutirea de taxe și drepturi la import mărfurilor care sunt consumate în cursul producerii mărfurilor exportate fără a fi efectiv conținute în acestea din urmă.

Definiții

În sensul prezentei anexe, se înțelege:

(a) prin „admitere temporară pentru perfecționare activă”: regimul vamal care permite primirea pe un teritoriu vamal, cu suspendarea taxelor și drepturilor la import, a anumitor mărfuri destinate să fie reexportate, într-un termen determinat, după ce vor fi suferit o transformare, prelucrare sau reparație;

- (b) prin „taxe și drepturi la import”: drepturile vamale și orice alte drepturi, taxe și redevențe sau diverse impuneri care sunt percepute la import sau cu ocazia importului de mărfuri, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare este limitată la costul aproximativ al serviciilor prestate;
- (c) prin „produse compensatoare”: produsele obținute în cursul sau în urma transformării, prelucrării sau reparației mărfurilor primite în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă;
- (d) prin „control vamal”: totalitatea măsurilor luate în vederea asigurării respectării legilor și reglementărilor pe care autoritatea vamală trebuie să le aplice;
- (e) prin „garanție”: ceea ce asigură, cu respectarea cerințelor vămii, executarea unei obligații față de aceasta. Garanția se numește „globală” atunci când asigură executarea obligațiilor rezultând din mai multe operațiuni;
- (f) prin „persoană”: o persoană fizică, precum și o persoană juridică, cu excepția cazului în care prezenta convenție nu dispune altfel.

Principiu

1. *Normă*

Admiterea temporară pentru perfecționare activă este reglementată de dispozițiile prezentei anexe.

Domeniu de aplicare

2. *Normă*

Legislația națională enumeră împrejurările în care poate fi acordat regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă și precizează condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru a beneficia de acest regim.

Note

1. Împrejurările în care se autorizează regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă pot fi precizate fie în termeni generali, fie sub formă detaliată, fie combinând cele două posibilități.

2. Se poate acorda o scutire de taxe și drepturi la import unor mărfuri cum ar fi catalizatorii, acceleratorii sau încetitorii de reacții chimice, care sunt utilizate pentru obținerea de produse compensatoare și care dispar total sau parțial în cursul folosirii lor fără a fi conținute efectiv în aceste produse. Această scutire poate să nu fie acordată decât în măsura în care produsele compensatoare obținute sunt exportate. Totuși, această scutire nu cuprinde în mod normal elemente care joacă doar un rol auxiliar în procesul de fabricație, cum ar fi lubrifianții.

3. Dreptul de a importa mărfuri în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă poate fi supus condiției ca operațiunile de perfecționare prevăzute să fie considerate de autoritățile competente ca fiind benefice pentru economia națională.

4. Dreptul de a importa mărfuri în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă poate fi rezervat persoanelor stabilite pe teritoriul vamal.

5. Operațiunile admise în regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă pot fi efectuate în locuri constituite ca depozite pentru perfecționare activă.

Principalele caracteristici ale acestui sistem pot fi următoarele:

- condițiile referitoare la amplasarea și amenajarea depozitelor pentru perfecționare activă se stabilesc de către autoritățile competente,
- importul definitiv al produselor compensatoare este autorizat în limitele unui procentaj determinat,
- verificarea mărfurilor care urmează a fi folosite și a produselor compensatoare care sunt declarate la ieșirea din depozitul pentru perfecționare activă are loc, în general, în acest depozit.

3. *Normă*

Mărfurile aflate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă beneficiază de suspendarea totală a taxelor și drepturilor la import. Totuși, deșeurile provenind din manufacturarea sau prelucrarea mărfurilor plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă și care nu sunt reexportate sau prelucrate astfel încât să se elimine orice valoare comercială pot fi supuse regimului care prevede achitarea taxelor și drepturilor la import.

Note

1. Legislația națională poate prevedea ca deșeurile care prezintă o anumită valoare comercială să fie taxate fie conform propriei descrieri tarifare, fie conform descrierii tarifare a mărfurilor din care provin.

2. Legislația națională poate prevedea acordarea unei scutiri de taxe și drepturi la import pentru deșeuri, în limita unor procentaje, sau atunci când acestea sunt irecuperabile sau inutilizabile.

4. *Normă*

Admiterea temporară pentru perfecționare activă nu este rezervată mărfurilor importate direct din străinătate, ea fiind autorizată și pentru mărfurile care fac obiectul unui tranzit vamal, sau care ies dintr-un depozit vamal, dintr-un port liber sau dintr-o zonă liberă.

5. *Practică recomandată*

Admiterea temporară pentru perfecționare activă nu trebuie refuzată din simplul motiv că mărfurile respective au o anumită origine, proveniență sau destinație.

6. *Normă*

Dreptul de a importa mărfuri în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă nu este rezervat proprietarului mărfurilor importate.

7. *Practică recomandată*

Când mărfurile sunt destinate executării unui contract de muncă încheiat cu o persoană stabilită în străinătate, acordarea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă nu trebuie să fie subordonată condiției ca pe teritoriul vamal să nu fie disponibile mărfuri echivalente cu cele care ar fi importate.

8. *Practică recomandată*

Possibilitatea de a determina prezența mărfurilor importate în produsele compensatoare nu trebuie să fie impusă ca o condiție indispensabilă pentru acordarea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă atunci când identitatea mărfurilor poate fi stabilită printr-un control al vămii în cursul operațiunilor de perfecționare sau când se permite încheierea regimului prin exportul de produse obținute în urma prelucrării mărfurilor care sunt identice, prin tip, calitate și caracteristici tehnice, cu cele care au fost primite în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.

Plasarea mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă

(a) *Formalități de îndeplinit înainte de introducerea în regim de perfecționare activă*

9. *Normă*

Legislația națională enumeră împrejurările în care admiterea temporară pentru perfecționare activă este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile și desemnează autoritățile abilitate să elibereze această autorizație.

10. *Practică recomandată*

Persoanele care efectuează operațiuni importante și permanente de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să beneficieze de o autorizație generală care să acopere aceste operațiuni.

11. *Normă*

Când mărfurile plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să suporte o prelucrare sau o transformare, autoritățile

competente stabilesc rata de randament a operațiunii de perfecționare pe baza condițiilor reale în care se efectuează această operațiune. Rata se stabilește precizându-se tipul, calitatea și cantitatea diferitelor produse compensatoare.

12. *Practică recomandată*

Atunci când operațiunile de perfecționare activă:

- se referă la mărfuri cu caracteristici sensibil constante,
 - sunt efectuate în mod tradițional în condiții tehnice bine definite,
 - duc la obținerea de produse compensatoare de calitate constantă,
- autoritățile competente trebuie să stabilească ratele forfetare de randament aplicabile acestor operațiuni.

(b) *Declarația de deplasare a mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă*

13. *Normă*

Legislația națională stabilește condițiile în care mărfurile ce sunt destinate să fie plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie prezentate biroului vamal competent și să facă obiectul unei declarații de mărfuri.

14. *Practică recomandată*

Formularele naționale care sunt utilizate pentru plasarea mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie armonizate cu cele care sunt utilizate pentru declarația de mărfuri pentru import definitiv.

(c) *Garanție*

15. *Normă*

Formele de garanție care trebuie constituită în momentul plasării mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă sunt stabilite prin legislația națională sau, conform acesteia, de către autoritățile vamale.

16. *Practică recomandată*

Declarantul trebuie să aibă libertatea alegerii dintre formele de garanție admise.

17. *Normă*

Autoritățile vamale fixează, conform legislației naționale, valoarea garanției care trebuie depusă în momentul plasării mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.

18. *Practică recomandată*

Valoarea garanției care trebuie constituită în momentul plasării mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă nu trebuie să depășească nivelul taxelor și drepturilor la import a căror percepere se suspendă.

Notă

Această practică recomandată nu se opune calculării valorii garanției care trebuie depusă pe baza unei rate unice, atunci când mărfurile figurează sub un număr mare de poziții tarifare.

19. *Normă*

Persoanele care efectuează în mod obișnuit operațiuni de admitere temporară pentru perfecționare activă fie într-un birou, fie în diferite birouri ale aceluiași teritoriu vamal sunt autorizate să constituie o garanție globală.

20. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale trebuie să renunțe la solicitarea unei garanții dacă admit că sumele ce ar deveni scadente pot fi acoperite prin alte mijloace.

(d) *Verificarea mărfurilor*

21. *Practică recomandată*

La cererea importatorului și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie, în măsura posibilităților, să permită ca mărfurile ce urmează a fi plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă să fie verificate la sediul celui interesat, cheltuielile ce rezultă de aici căzând în sarcina importatorului.

(e) *Măsuri de identificare*

22. *Normă*

Cerințele referitoare la identificarea mărfurilor plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă sunt stabilite de către autoritățile vamale având în vedere natura mărfurilor, operațiunea care trebuie efectuată și importanța intereselor în joc.

Notă

În vederea identificării mărfurilor plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă, autoritățile vamale pot recurge la sigiliile străine aplicate pe mărfuri, la mărci, numere sau alte indicații ce figurează în permanență pe mărfuri, la descrierea mărfurilor, la planuri la scară sau la fotografii, la prelevarea de eșantioane sau la aplicarea de însemne vamale (sigilii, timbre, mărci perforate etc.). Autoritățile vamale pot recurge, de asemenea, la contabilitatea importatorului.

Staționarea mărfurilor pe teritoriul vamal

23. *Normă*

Termenul de admitere temporară pentru perfecționare activă se stabilește pentru fiecare caz în parte în funcție de durata necesară îndeplinirii operațiunilor de perfecționare și, eventual, în limita unui termen maxim prevăzut de legislația națională.

24. *Practică recomandată*
- La cererea beneficiarului și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie să prelungească termenul prevăzut inițial.
25. *Normă*
- La cererea autorităților vamale, beneficiarii vor ține o contabilitate care să permită controlul utilizării mărfurilor plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.
26. *Normă*
- Autoritățile vamale sunt abilitate să ceară ca persoana care beneficiază de admiterea temporară pentru perfecționare activă să le permită în orice moment efectuarea, la sediul propriu, a unui control al mărfurilor în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă, ca și al produselor compensatoare.
27. *Practică recomandată*
- Autoritățile competente trebuie să permită ca o parte a operațiunilor de perfecționare prevăzute să fie efectuate de o altă persoană decât cea care beneficiază de admiterea temporară pentru perfecționare activă, fără ca această ultimă persoană să aibă nevoie să recurgă la cesiunea mărfurilor aflate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă, cu condiția totuși ca ea să rămână, pe toată durata operațiunilor, răspunzătoare față de vamă de respectarea condițiilor în care a fost acordat beneficiul regimului.
28. *Practică recomandată*
- Admiterea temporară pentru perfecționare activă trebuie să poată fi urmărită în caz de cesiune a mărfurilor importate și a produselor compensatoare unui terț, cu condiția ca acesta să preia obligațiile importatorului.
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă**
29. *Normă*
- Legislația națională stabilește condițiile în care produsele compensatoare trebuie să fie prezentate biroului vamal competent și să facă obiectul unei declarații de mărfuri.
- Notă*
- Legislația națională poate prevedea ca declarația de mărfuri să conțină indicațiile necesare pentru a permite verificarea declarației de plasare în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă referitoare la mărfurile aduse pentru prelucrare.
- (a) *Reexport*
30. *Normă*
- Produsele compensatoare trebuie să poată fi exportate printr-un birou vamal altul decât cel de import al mărfurilor primite în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.
31. *Normă*
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă prin exportul produselor compensatoare într-una sau mai multe expediții.
32. *Practică recomandată*
- La cererea exportatorului și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie să permită, în măsura posibilităților, ca produsele compensatoare ce urmează a fi reexportate să fie verificate la sediul beneficiarului, cheltuielile aferente unor astfel de verificări fiind în sarcina exportatorului.
33. *Normă*
- La cererea beneficiarului, autoritățile competente vor autoriza reexportul mărfurilor în starea în care acestea au fost importate, cu încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă.
34. *Normă*
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă prin introducerea produselor compensatoare în porturi sau zone libere.
- (b) *Alte cazuri de încetare*
35. *Practică recomandată*
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă prin introducerea produselor compensatoare în depozit vamal în vederea exportului lor ulterior sau a oricărei alte utilizări autorizate.
36. *Practică recomandată*
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă prin introducerea produselor compensatoare în regim de tranzit vamal, în vederea exportului lor ulterior sau a oricărei alte utilizări autorizate.
37. *Normă*
- Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă prin punerea în consum a mărfurilor importate sau a produselor compensatoare, sub rezerva îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în acest caz.

38. *Normă*

Legislația națională va specifica momentul care trebuie luat în considerare pentru a stabili valoarea și cantitatea mărfurilor declarate pentru import definitiv, ca și nivelul drepturilor și taxelor la import aplicabile.

Notă

În cazul importului definitiv al produselor compensatoare care au fost trimise în străinătate pentru a fi supuse unei perfecționări suplimentare, se poate avea în vedere la calcularea drepturilor și taxelor la import, altele decât cele aplicabile mărfurilor inițial utilizate, diferența între:

- (a) pe de o parte, valoarea drepturilor și taxelor la import aplicabile produselor reimportate după perfecționarea suplimentară și,
- (b) pe de altă parte, valoarea drepturilor și taxelor la import aplicabile produselor exportate temporar pentru perfecționare suplimentară, dacă aceste produse ar fi importate direct din țara în care a fost efectuată respectiva perfecționare.

39. *Practică recomandată*

Legislația națională trebuie să prevadă ca valoarea drepturilor și taxelor la import aplicabile în cazul în care produsele compensatoare nu sunt exportate să fie limitată la valoarea drepturilor și taxelor la import aplicabile mărfurilor importate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.

40. *Practică recomandată*

Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă în cazul mărfurilor a căror pierdere rezultă din natura lor, în măsura în care produsele compensatoare sunt exportate și cu condiția ca o astfel de pierdere să fie determinată conform cerințelor autorităților vamale.

Notă

Legislația națională poate stabili procentaje forfetare de pierdere pe categorii de mărfuri plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.

41. *Normă*

Încheierea regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie posibilă dacă, la cererea beneficiarului și în funcție de hotărârea autorităților vamale, mărfurile plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă sau produsele compensatoare sunt abandonate în beneficiul Trezoreriei publice sau distruse, sau tratate astfel încât să devină lipsite de orice valoare comercială la controlul vamal. O astfel de abandonare sau distrugere nu trebuie să antreneze nici o cheltuială pentru Trezoreria publică.

Deșeurile și resturile rezultate, după caz, în urma distrugerii vor fi supuse, în situația punerii lor în consum, drepturilor și taxelor la import aplicabile acestor deșeuri și resturi dacă ele ar fi importate în această stare.

42. *Normă*

Mărfurile plasate în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă și produsele compensatoare care sunt distruse sau iremediabil pierdute în urma unui accident sau a unui caz de forță majoră nu fac obiectul drepturilor și taxelor la import, cu condiția ca această distrugere sau pierdere să fie determinată corespunzător, potrivit cerințelor autorităților vamale.

În cazul în care sunt introduse în circuitul de consum, deșeurile și resturile ce rezultă în urma distrugerii vor face obiectul drepturilor și taxelor la import ce s-ar aplica acestor deșeuri și resturi dacă ar fi importate în această stare.

43. *Practică recomandată*

Produsele obținute în urma tratării mărfurilor importate sau naționale care sunt identice, prin tip, calitate și caracteristici tehnice, cu cele care au fost permise în regim de admitere temporară pentru perfecționare activă trebuie să fie asimilate cu produsele compensatoare în sensul prezentei anexe (compensare prin echivalent).

Notă

În cazul compensării prin echivalent, când împrejurările o justifică, autoritățile competente pot autoriza ca produsele asimilate cu produsele compensatoare să poată fi exportate înaintea importului de mărfuri ce beneficiază de regim de admitere temporară pentru perfecționare activă.

Restituirea garanției

44. *Normă*

Orice garanție, dacă a fost depusă, se restituie cât mai curând după încheierea totală a regimului de admitere temporară pentru perfecționare activă.

Informații privind admiterea temporară pentru perfecționare activă

45. *Normă*

Autoritățile vamale vor veghea ca orice persoană interesată să poată obține fără nici o dificultate toate informațiile utile privind regimul de admitere temporară pentru perfecționare activă.

ANEXA E.8

ANEXĂ PRIVIND EXPORTUL TEMPORAR PENTRU PERFECTIONARE PASIVĂ

Introducere

Majoritatea statelor au inclus în legislația națională dispoziții care permit acordarea unei scutiri totale sau parțiale de drepturi și taxe la import în momentul introducerii în circuitul de consum a mărfurilor reimportate după transformare, manufacturare sau reparare în străinătate. Regimul vamal care prevede această scutire este cel al exportului temporar pentru perfecționare pasivă.

Acordarea acestui regim poate fi subordonată condiției ca autoritățile competente să considere că operațiunile de perfecționare prevăzute nu aduc atingere intereselor naționale.

Scutirea acordată în momentul reimportării mărfurilor care au suferit o perfecționare în străinătate este în general parțială; ea poate fi totuși totală, în special în cazul reparațiilor care au fost efectuate gratuit în străinătate.

Definiții

În sensul prezentei anexe:

- (a) „export temporar pentru perfecționare pasivă”: reprezintă regimul vamal care permite exportul temporar de mărfuri care se găsesc în liberă circulație pe teritoriul vamal, pentru a fi supuse în străinătate la o transformare, manufacturare sau reparație, aceste mărfuri fiind apoi reimportate cu scutire totală sau parțială de drepturi și taxe de import;
- (b) „mărfuri în liberă circulație”: reprezintă mărfuri de care se poate dispune fără restricții din punctul de vedere al vămii;
- (c) „drepturi și taxe la import”: reprezintă drepturile vamale și oricare alte drepturi, taxe și redevențe sau diverse impuneri care sunt percepute la import sau cu ocazia importului mărfurilor, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare este limitată la costul aproximativ al serviciilor prestate;
- (d) „produse compensatoare”: reprezintă produsele obținute în străinătate, în cursul sau în urma transformării, manufacturării sau reparației mărfurilor exportate temporar pentru perfecționare pasivă;
- (e) „control vamal”: reprezintă totalitatea măsurilor luate în vederea asigurării respectării legilor și reglementărilor pe care autoritatea vamală trebuie să le aplice;
- (f) „persoană”: reprezintă atât o persoană fizică, cât și o persoană juridică, cu excepția cazului în care contextul dispune altfel.

Principiu

1. *Normă*
Exportul temporar pentru perfecționare pasivă este reglementat de dispozițiile prezentei anexe.

Domeniu de aplicare

2. *Normă*
Legislația națională enumeră împrejurările în care poate fi acordat exportul temporar pentru perfecționare pasivă și precizează condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de acest regim.

Note

1. Împrejurările în care se autorizează exportul temporar pentru perfecționare pasivă pot fi precizate fie în termeni generali, fie în formă detaliată, fie combinând cele două posibilități.
2. Exportul temporar pentru perfecționare pasivă poate fi supus condiției ca operațiunile de perfecționare avute în vedere să nu afecteze interesele naționale.
3. Autoritățile vamale pot cere persoanei care exportă temporar mărfuri pentru perfecționare pasivă să indice natura manufacturării sau a transformării la care sunt supuse mărfurile în străinătate.

3. *Practică recomandată*
Exportul temporar pentru perfecționare pasivă nu trebuie să fie refuzat pentru simplul motiv că mărfurile trebuie să fie perfecționate într-o anumită țară.

4. *Normă*
Exportul temporar de mărfuri pentru perfecționare pasivă nu este rezervat proprietarului acestor mărfuri.

Export temporar de mărfuri

- (a) *Formalități care trebuie îndeplinite înainte de realizarea exportului temporar de mărfuri*

5. *Normă*
Când exportul temporar pentru perfecționare pasivă este condiționat de obținerea unei autorizații prealabile, legislația națională specifică împrejurările în care se solicită această autorizație și desemnează autoritățile abilitate să o elibereze.

6. *Practică recomandată* (c) *Verificarea mărfurilor*
- Persoanele care efectuează operațiuni substanțiale și permanente de export temporar pentru perfecționare pasivă referitoare la aceeași categorie de mărfuri trebuie să beneficieze de o autorizație generală care să acopere toate aceste operațiuni.
7. *Practică recomandată*
- Când operațiunea de export temporar pentru perfecționare pasivă poate fi facilitată sau când autoritățile competente consideră acest lucru indispensabil, autoritățile respective trebuie să fixeze rata randamentului acestei operațiuni. Rata randamentului se stabilește prin indicarea tipului, calității și cantității diverselor produse compensatoare.
- Note
1. Pentru stabilirea ratei randamentului, autoritățile vamale se pot baza pe condițiile în care se efectuează operațiunea, în măsura în care aceste date sunt cunoscute. Ele pot cere să li se prezinte contractele care au fost încheiate cu societatea străină însărcinată să efectueze manufacturarea sau transformarea. Ele se pot, de asemenea, baza pe ratele randamentului care au fost stabilite de autoritățile vamale ale țării în care trebuie să fie efectuate operațiunile de perfecționare.
2. Se pot stabili rate forfetare ale randamentului atunci când operațiunile de perfecționare pasivă:
- se referă la mărfuri cu caracteristici sensibil constante,
 - sunt efectuate în mod tradițional, în condiții tehnice bine definite,
 - duc la obținerea de produse compensatoare de calitate constantă.
- (b) *Declarație de export temporar*
8. *Normă*
- Legislația națională stabilește condițiile în care mărfurile destinate exportului temporar pentru perfecționare pasivă trebuie să fie prezentate la biroul vamal competent și să facă obiectul unei declarații de mărfuri (ieșire).
9. *Practică recomandată*
- Autoritățile vamale trebuie să autorizeze ca formularul de declarație de mărfuri (ieșire) să fie utilizat pentru întocmirea declarației de export temporar de mărfuri pentru perfecționare pasivă.
10. *Practică recomandată*
- Dacă pentru întocmirea declarației de export temporar de mărfuri pentru perfecționare pasivă sunt folosite formulare speciale, acestea trebuie armonizate cu formularul de declarație de mărfuri (ieșire).
11. *Practică recomandată*
- La cererea declarantului și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie, în măsura posibilităților, să permită ca mărfurile ce urmează a fi exportate temporar pentru perfecționare pasivă să fie verificate la sediul persoanei interesate, cheltuielile aferente unor astfel de verificări fiind în sarcina declarantului.
- (d) *Măsuri de identificare*
12. *Normă*
- Cerințele referitoare la identificarea mărfurilor care urmează să fie exportate temporar pentru perfecționare pasivă se stabilesc de către autoritățile vamale, avându-se în vedere în mod special natura mărfurilor și operațiunea ce trebuie efectuată.
- Note
1. În vederea identificării mărfurilor ce urmează a fi exportate temporar pentru perfecționare pasivă, autoritățile vamale pot recurge la aplicarea de însemne vamale (sigilii, timbre, mărci perforate etc.), la recunoașterea însemnelor, numerelor sau altor indicații ce figurează în mod permanent pe mărfuri, la descrierea mărfurilor, la planurile la scară sau la fotografiile, la prelevarea de eșantioane.
2. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să autorizeze ca identificarea mărfurilor să fie asigurată prin prezentarea, în momentul importului produselor compensatoare, a unei declarații scrise a importatorului referitoare la identitatea mărfurilor conținute în aceste produse compensatoare, însoțită, dacă este cazul, de documentele comerciale referitoare la operațiunea respectivă.
13. *Practică recomandată*
- Când nici o altă măsură de identificare nu poate fi aplicată, autoritățile vamale trebuie să recurgă la utilizarea unei fișe de informații a modelului ce figurează în apendicele I al prezentei anexe, din momentul în care manufacturarea sau transformarea trebuie efectuată pe teritoriul vamal al unei părți contractante care a acceptat să contribuie la utilizarea fișei de informații conform principiilor înscrise în apendicele II al prezentei anexe.
- Durata exportului temporar**
14. *Normă*
- Când autoritățile vamale impun un termen pentru exportul temporar pentru perfecționare pasivă, acest termen este fixat în funcție de durata necesară pentru finalizarea operațiunilor de perfecționare și în limita unui termen maxim prevăzut de legislația națională, dacă este cazul.

15. *Practică recomandată*

La cererea persoanei interesate și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă ar trebui să prelungească termenul prevăzut inițial.

Această scutire nu se aplică în cazul drepturilor și taxelor la import ram-bursate sau remise cu ocazia exportului temporar de mărfuri pentru perfecționare pasivă.

Importul produselor compensatoare

16. *Normă*

Legislația națională stabilește condițiile în care produsele compensatoare trebuie să fie prezentate la biroul vamal competent și să facă obiectul unei declarații de mărfuri.

21. *Normă*

Cu excepția cazurilor în care legislația națională impune reimportul de mărfuri exportate temporar pentru perfecționare pasivă, încheierea exportului temporar pentru perfecționare pasivă trebuie să fie obținută prin declarația de mărfuri pentru exportul definitiv, cu condiția respectării condițiilor și formalităților aplicabile în acest caz.

Note

1. Legislația națională poate să prevadă necesitatea ca declarația de mărfuri să conțină indicațiile necesare pentru a permite încheierea declarației de export temporar pentru perfecționare pasivă referitoare la mărfurile utilizate.
2. Legislația națională poate să prevadă ca produsele obținute în străinătate în urma tratării mărfurilor care sunt identice ca fel, calitate și caracteristicile tehnice cu cele care au fost exportate temporar pentru perfecționare pasivă să fie considerate produse compensatoare în sensul prezentei anexe (compensare prin echivalent).

17. *Practică recomandată*

Produsele compensatoare ar trebui să poată fi importate printr-un birou vamal competent, diferit de cel de export temporar al mărfurilor pentru perfecționare pasivă.

Drepturi și taxe la import aplicabile la produsele compensatoare

22. *Normă*

Legislația națională stabilește volumul scutirilor de drepturi și taxe la import ce sunt acordate în momentul introducerii în circuitul de consum a produselor compensatoare, ca și modul de calcul al acestor scutiri.

Notă

În cazul scutirii parțiale, calcularea drepturilor și taxelor la import poate să se bazeze pe plusvaloarea rezultată din perfecționarea mărfurilor în străinătate. Acest calcul poate fi de asemenea făcut prin deducerea din valoarea taxelor și impozitelor la import aplicabile la produsele compensatoare a valorii taxelor și impozitelor la import care s-ar aplica la mărfurile în export temporar pentru perfecționare pasivă ce au fost folosite pentru obținerea de produse compensatoare, dacă aceste mărfuri ar fi importate din țara unde a fost efectuată perfecționarea, în starea în care acestea au fost exportate către acea țară. Procentele care trebuie să fie luate în considerare pentru calcularea deducerii sunt cele în vigoare la data stabilită pentru introducerea în circuitul de consum a produselor compensatoare; totuși, în cazurile în care, la aplicarea acestei reguli, procentele ce trebuie să fie luate în considerare ar fi mai mari decât cele care sunt aplicabile produselor compensatoare, deducerea poate fi calculată în funcție de aceste ultime procente.

18. *Normă*

Produsele compensatoare trebuie să poată fi importate într-una sau mai multe expediții.

19. *Practică recomandată*

La cererea importatorului și din rațiuni considerate valabile de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie, în măsura posibilităților, să permită ca produsele compensatoare importate să fie verificate în sediul persoanei interesate, cheltuielile aferente unei astfel de verificări fiind în sarcina importatorului.

23. *Normă*

Scutirea de taxe și impozite la import prevăzută în ceea ce privește produsele compensatoare nu este aplicabilă taxelor și impozitelor pentru care a fost acordată o restituire sau o scutire de garanție cu ocazia exportului temporar de mărfuri pentru perfecționare pasivă.

20. *Practică recomandată*

La cererea beneficiarului, autoritățile competente autorizează, în condițiile prevăzute prin legislația națională, reimportul, cu scutire totală de drepturi și taxe la import, al mărfurilor în export temporar pentru perfecționare pasivă care nu au putut fi supuse transformării, manufacturării sau reparației prevăzute și care sunt returnate în aceeași stare exportatorului.

24. *Practică recomandată*

Mărfurile exportate temporar pentru perfecționare pasivă care au fost reparate gratuit în străinătate trebuie să poată fi reimportate cu scutirea totală de drepturi și taxe la import, în condițiile prevăzute prin legislația națională.

25. *Practică recomandată* nitiv, cu condiția ca acest import definitiv să fie efectuat în numele sau pe seama persoanei care a plasat mărfurile în export temporar pentru perfecționare pasivă.
- Scutirea de drepturi și taxe la import ar trebui să fie acordată dacă produsele compensatoare au fost plasate într-un depozit vamal sau admise într-o zonă liberă anterior declarării lor pentru import definitiv.
- Notă
26. *Practică recomandată* Unele taxe interne pot deveni exigibile în virtutea cesiunii mărfurilor.
- Scutirea de drepturi și taxe la import ar trebui să fie acordată dacă produsele compensatoare au beneficiat de un regim de admitere temporară anterior declarării lor pentru import definitiv.
- Informații privind exportul temporar pentru perfecționare pasivă**
27. *Practică recomandată* 28. *Normă*
- Scutirea de drepturi și taxe la import trebuie să fie acordată dacă produsele compensatoare au făcut obiectul unei cesiuni înaintea importului lor defi-
- Autoritățile vamale vor veghea ca orice persoană interesată să poată obține fără dificultate orice informații utile privind exportul temporar pentru perfecționare pasivă.
-

Rezervat vămii

Notă privind utilizarea fișei de informații

1. Exportatorul trebuie să se asigure că autoritățile vamale din țara de import temporar sunt în măsură să stabilească, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, identitatea mărfurilor.
2. Beneficiarul trebuie să prezinte fișa de informații (FI), completată corespunzător, autorităților vamale în momentul vămuirii mărfurilor.
3. În cazul reimporturilor efectuate prin expediții fracționate, operațiunile se desfășoară în felul următor:
 - (a) *Export temporar*
Exportatorul prezintă fișa de informații în două exemplare (original și copie). Vama le vizează (titlul I) și le remite exportatorului, care transmite originalul importatorului, care îl păstrează până la ultimul reexport. Exportatorul păstrează copia.
 - (b) *Import temporar*
Importatorul prezintă originalul la vamă, care i-l restituie după ce a vizat titlul II.
 - (c) *Reexporturi fracționate*
Reexportatorul completează un exemplar suplimentar de la titlul III, inclusiv căsuța G, și îl prezintă vămii împreună cu originalul. Vama confruntă cele două documente și vizează exemplarul suplimentar, care este transmis reimportatorului de către reexportator.
 - (d) *Reimporturi fracționate*
Reimportatorul prezintă vămii exemplarul suplimentar împreună cu copia. Vama confruntă cele două documente.
 - (e) *Ultimul reexport fracționat*
Reexportatorul completează titlul III din original, inclusiv căsuța G. Vama își dă avizul și remite originalul reexportatorului, care la rândul său îl trimite reimportatorului.
 - (f) *Ultimul reimport fracționat*
Reimportatorul prezintă vămii originalul și copia fișei de informații.

APENDICE II

PRINCIPII PRIVIND UTILIZAREA FIȘEI DE INFORMAȚII

1. Fișa de informații poate fi utilizată în cazurile în care, la întoarcere, identificarea mărfurilor nu este posibilă prin mijloacele obișnuite de control (sigilii, mărci, mostre etc.) și nici nu poate fi acceptată o declarație scrisă a reimportatorului referitoare la identitatea mărfurilor.
 2. Exportatorul trebuie să se asigure că autoritățile vamale ale țării de import temporar sunt în măsură să stabilească, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, identitatea mărfurilor.
 3. Când fișa a fost atestată de autoritățile vamale ale țării de export temporar, autoritățile vamale ale țării de import temporar trebuie să prezinte atestările care sunt prevăzute în ea.
 4. Autoritățile vamale ale țării de import temporar trebuie să încerce să completeze, la cerere, fișele de informații chiar atunci când mărfurile respective nu sunt plasate în admitere temporară (de exemplu, pentru că sunt scutite de drepturi și taxe la import).
 5. Administrațiile vamale ale țărilor interesate pot încheia între ele acorduri privind modificarea formularului sau a modului de utilizare a fișei pentru a acoperi cazurile în care aceste măsuri devin necesare în urma unor dificultăți deosebite în identificarea mărfurilor la întoarcere.
-